

έντελοῦς ὁμοιότητος τοῦ σχήματος τοῦ ἐν τοῖς νομίμασι τῆς Αἰγιάλης συμβόλου πρὸς τὸ τῶν ἐν τῷ Μουσεῖῳ τῆς Νεαπόλεως χαλκίνων σικυῶν, ἃς παραβάλλη τὸ ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ Ceci ἀπεικόνισμα ¹⁾). Ἄξιοπερίεργον δὲ εἶναι ὅτι καὶ αἱ μέχρι τοῦ νῦν ἐν χρήσει ὑέλινος σικύαι φέρουσι σχεδὸν τὸ αὐτὸ σχῆμα ἐκτός, τοῦ ὅτι ἔχουσι πλατύτερον τὸ στόμιον.

Ἡ σικύα λατινιστὶ cucurbita καὶ cucurbitula ἦτο πρὸ πάντων ὑέλινος καὶ ὀστέϊνος. Ὁ Νίκανδρος ²⁾ καὶ ὁ Κέλσος ³⁾ ἀναφέρουσι χαλκήρη, ὁ δὲ Λουκιανὸς ⁴⁾ ἀργυρᾶν. Ἡ σικύα ἦτο ἐν μεγίστῃ χρήσει παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἰατροῖς· διὸ καὶ ὁ Γαληνὸς πολλαχοῦ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ μνημονεύει διὰ μακρῶν τῆς σικύας, λέγων σὺν τοῖς ἄλλοις τὰ ἐξῆς· «Σικύα ἐδύναται τὴν ὕλην κενῶσαι, ὀδύνην λύσαι, φλεγμονὴν μειῶσαι, ἐμπνευμάτωσιν διαφορῆσαι, ὀρέξεις ἀνακτῆσασθαι, ἄτονον στόμαχον τονώδη ποιῆσασθαι, μεταφέρειν βεῦματα καὶ ξηρᾶναι καὶ αἱμορραγίας ἐπισχεῖν καὶ ἐμμήνων φθοραποιοῦς δύναμεις ἐλύσαι καὶ ἐμμηνα κουφίσαι.» Ἀφοῦ λοιπὸν ἡ σικύα ἐποίει τοσαῦτα θαυμάσια εὐκολὸν εἶναι νὰ ἐξηγήσῃ τις διατί εὐρίσκεται ὡς σύμβολον ἐν τοῖς νομίμασι τῶν πόλεων ἐκείνων ἐν αἷς ἐλατρεύετο ὁ Ἀσκληπιός. Ἐκ τῶν νομισμάτων ἐπομένως μανθάνομεν ὅτι ἐν Αἰγιάλῃ πρόπει νὰ ὑπῆρχεν ἐπίσημός τις ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ.»

Ἐπιτραπήτω δ' ἐνταῦθα ἡ κατὰ παρέκθεσιν παρατήρησις ὅτι, καὶ νομισμάτων χαραγῆ, καὶ τύπος καὶ χάρτης καταδεικνύουσι τὴν φιλόκαλον ἐπιμέλειαν, μεθ' ἧς ὁ συγγραφεὺς ἐφρόντισε καὶ περὶ τοῦ ὕλικου μέρους τῆς πραγματείας.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΑΡΧΑΙΑΙ.

Α΄.

ΑΓΑΘΗΤΥΧΗ

ΕΛΘΞΕΤΗΒΟΥΛΗΚΑΙΤΩΔΗΜΩΙΕΠΙΔΗΜ
ΙΟΥΡΓΩΝΘΕΑΙΝΕΤΟΥΚΑΙΜΙΜΑΝΤΟΣΕΠΑΙΝΕΣ
ΔΙΣΤΡΑΤΩΝΑΦΡΑΣΙΚΛΕΟΥΣΝΩΡΑΝΟΝΝΕΟΠΟΙ
ΗΝΕΥΝΟΙΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΠΡΟΘΥΜΙΑΣΗΝΕΧΩΝ
ΔΙΑΤΕΛΕΙΕΙΣΤΕΤΑΣΤΟΥ. ΚΑΙ
. ΠΕΡΙ

¹⁾ Piccoli bronzi del Museo Nazionale di Napoli, distinto per categorie in dieci tavole, descritte da Carlo Ceci. Tav. VII, n° 29.

²⁾ Θηρσικά, σ. 921 καὶ παρ' Ἀθηναίῳ, θ'. 366d.

³⁾ Celsus, II. 11.

⁴⁾ Πρὸς τὸν ἀπαίδευτον καὶ πολλὰ βιβλία ὠνούμενον. Κερ. 29.

ἦτοι:

Ἀγαθῆ τύχη.

Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐπὶ δημιουργῶν Θεαινέτου καὶ Μίμαντος, ἐπαινέσαι Στράτωνα Φρασικλέους Νωρανὸν νεοποίη, εὐνοίας ἕνεκεν καὶ προθυμίας, ἣν ἔχων διατελεῖ, εἰς τε τὰς τοῦ [δήμου χρείας?] καὶ

.
. περὶ

Ἐκμαγεῖον πανομοιότυπον ἐκ Μιλήτου σταλέν μοι παρὰ τινος φίλου, περιέχει τὸ ψήφισμα τοῦτο, ἐγκεχαραγμένον ἐπὶ πλακῶς λίθου λευκοῦ, μ. 1,25 πλ. 0,78 γαλλικοῦ μέτρου, εὐρεθείσης ἐν ἀγρῷ τουρκικῷ παρ' αὐτὰ τὰ εἰσέπια τῆς Πριήνης (Σαμφούν). Τὰ γράμματα εἰσὶ καλῆς ἐποχῆς, καὶ ἄνευ κερκιῶν. Ὁ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενος νεοποίη (ἐπιστάτης δηλονότι οἰκοδομῆς καὶ διατηρήσεως ναοῦ τινος) Στράτων Φρασικλέους Νωρανός, ἐπεστάτησεν ἀναμφιβόλως εἰς δημοσίαν τινὰ οἰκοδομήν, ἣ δὲ βουλή ἐκτιμῶσα τὴν πιστὴν τοῦ ἀνδρὸς ὑπηρεσίαν, ἐψήφισε τὴν πρὸς ἔπαινον αὐτοῦ ἀναστήλωσιν τοῦ ψηφίσματος τούτου. Νωρανός ὀνομάζεται ὁ Στράτων, ἴσως διότι κατήγετο ἐκ τῆς ὄχυρᾶς τῆς Καππαδοκίας κώμης Νῶρα (τὰ), τῆς μετὰ ταῦτα Νηροασσοῦ μετονομασθείσης. Οἱ δὲ δημιουργοὶ Θεαινέτος καὶ Μίμας ἦσαν ἀναμφιβόλως οἱ ἐμπειπιστευμένοι τὰς πρὸς ὄφελος τοῦ δήμου δημοσίους λειτουργίας.

Β΄.

ΜΝΗΣΙΦΙΛΟΣΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΕΦΕΣΙΟΣ

[Δ]ΔΔΔ

ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΣΕΚΑΤ :

[Δ] . . .

ΑΓΑΘΟΚΛΗΣΠΑΤΡΟ . . ΜΙΛΗΣΙΟΣ

ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΝΕΥΣ

ἦτοι:

Μνησίφιλος Ἀρτεμιδώρου Ἐφέσιος

[Δραχμάς] 80.

Σωσίπατρος Ἐκατ[αίου.]

[Δραχμάς] 50 [20].

Ἀγαθοκλῆς Πατρο[κλέους?] Μιλήσιος.

[Δραχμάς] . . .

Διόδωρος νεύς.

[Δραχμάς] . . .

Καὶ αὕτη εὐρέθη ἔνθα καὶ ἡ προσηγθεῖσα. Φέρεται δ' ἐπὶ πλευρᾶς κύβου μαρμαρίνου, καὶ εἶναι κατάλογος συνδρομῶν. Οἱ ἀριθμοὶ δηλοῦσι πιθανῶς δραχμάς. Δυστυχῶς, σφύρα ἐργάτου κατεκερμάτισε καὶ τοῦτον, ὡς καὶ τόσας ἄλλας ἐπιγραφάς.

Γ΄.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑ
ΡΑΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΥ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣΚΑΙΕΠΙ
ΤΟΥΚΟΙΤΩΝΟΣ

Ἦτοι :

«Αὐτοκράτορα Καίσα-
ρα Τραϊανὸν Ἀδριανοῦ
Σεβαστὸν, Ἀλκιβιάδης
ἀπελεύθερος καὶ ἐπὶ
τοῦ κοιτῶνος.»

Αὕτη φέρεται ἐπὶ μιᾷ τῶν πλευρῶν τετραγώνου
κιονοκράνου, ῥωμαϊκῆς κατασκευῆς, χρησιμεύοντος
νῦν ἀντὶ στομίου φρέατος ἐν τινι τουρκικῷ χωρίῳ
Αλάζα καλουμένῳ, ἤμισσιαν δὲ ὥραν ὡς ἔγγιστα
ἀπέχοντι τοῦ *Ναζίου*. Ὁ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος Ἀλ-
κιβιάδης θὰ ἦτο βεβαίως θαλαμηπόλος τις.

Δ΄.

ΦΥΛΗ

ΚΑΙΣΑΡΗΟΣ·ΠΑΙΔΙΟΝ
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝΕΠΙΚΟΙ
ΤΩΝΟΣ ΣΕΒ ΦΙΛΟΠΑ
ΤΡΙΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΨΗΦΙ
ΣΑΜΕΝΟΥΚΑΙΕΠΙΜΕ
ΛΗΘΕΝΤΟΣΤΙΒ ΚΑΙ
ΖΩ . . . Ι ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣ

ΖΩ . . .

Ἦτοι :

«Φυλή
Καισαρῆος (ἢ Καισάρειος) Παίλιον
Ἀλκιβιάδην ἐπὶ κοι-
τῶνος, σεβ. (=Σεβαστὸν), φιλόπα-
τρην καὶ εὐεργέτην
τῆς πόλεως, ψηφι-
σαμένου καὶ ἐπιμε-
ληθέντος Τιβ. (=Τιβερίου καὶ
Ζω[σίμου ἢ Ζωίλου] Οὐαλεριανοῦ
γραμματέως τῆς πόλεως.»

Αὕτη, ὡς ἐπληροφορήθη, εὗρέθη πρὸ χρόνων
πολλῶν ἐν *Μασταβροῖς*. Ἐκεῖθεν δὲ μετενεχθεῖσα
ἐνταῦθα ἐχρησίμευσεν ἀντὶ πλακῆς ἐπιταφίου ἐν νε-
κροταφείῳ τινὶ Ἑβραϊκῷ· ἤδη δὲ εὐρίσκεται ἐν τῷ
ἔργουστασίῳ τῶν κκ. Forbes.

Ἐν Ναζίῳ, τῇ 6 Δεκεμβρίου 1870.

(Ἀ μ ἄ λ θ ε ι κ.)

Δ. Φ. Π.

ΑΓΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ.

Ἡ Πρυτανεία τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου

Γνωστοποιεῖ ὅτι ὁ ἐν Τεργέστη φιλόμουσος ὁμο-
γενῆς κύριος Δ. Α. Οἰκονόμου εὐαρεστηθεὶς νὰ συ-
στήσῃ φιλολογικὸν ἀγώνισμα χιλιόδραχμον κατὰ
διετίαν τελούμενον ἐν Ἀθήναις, καὶ ὑπόθεσιν ἔχον
μεταφράσεις ἀμέσως ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων δοκίμων
Ἑλλήνων καὶ ἀλλογλώσσων ποιητῶν εἰς τὴν καθ' ἡ-
μᾶς ἔμμετρον ἢ πεζὴν γλῶσσαν, προεκάλεσε σύστα-
σιν ἐπιτροπείας ἐκ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου,
ἵνα ὀρίξῃ ἐκάστοτε τὸ τοῦ ἀγῶνος ποιητικὸν θέμα
καὶ κρίνῃ τὰς τούτου μεταφράσεις.

Ἡ ἐπιτροπεία αὕτη, κατασταθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑ-
πουργείου τῆς παιδείας, συνέταξε διὰ τὴν πρώτην
τοῦ ἀγωνίσματος περίοδον τὸ ἐπόμενον πρόγραμμα,
ὅπερ γνωστοποιούμεν τοῖς θέλουσι ν' ἀποδυθῶσιν εἰς
τὸν ἀγῶνα τοῦτον.

1) Προτείνεται διὰ τὴν πρώτην περίοδον εἰς με-
τάφρασιν ἐν πεζῷ ἢ ἔμμετρῳ λόγῳ τὸ ἄ μέρος τῆς
τοῦ Δάντου Θεῖας κωμωδίας, *l'Inferno*.

2) Ἡ μετάφρασις τῆς τραγωδίας ταύτης πρέ-
πει νὰ σταλῇ ἀνωλύτως εἰς τὴν Πρυτανείαν τοῦ
Πανεπιστημίου μέχρι τῶν 31 Μαΐου τοῦ 1872 με-
τὰ ἐσφραγισμένου δελτίου, φέροντος ἔσω μὲν τὸ τοῦ
μεταφραστοῦ ὄνομα, ἔξω δὲ ῥητόν τι, γεγραμμένον
καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλίδος τῆς μεταφράσεως ἐκάστου.

3) Ἡ κρίσις τῶν μεταφράσεων ἀναγνωσθήσεται
δημοσίᾳ κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἀγίου Δημητρίου τὸ
1872 ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ὅτε δοθήσεται παρὰ τῆς
ἐπιτροπῆς καὶ τὸ χιλιόδραχμον ἄθλον τῇ δοκιμω-
τέρᾳ μετάφρασει.

4) Ἐν ἰσότητι πᾶσῶν τῶν λοιπῶν ἀρετῶν προ-
τιμηθήσεται ἡ ἐν ἔμμετρῳ λόγῳ γινομένη μετά-
φρασις.

5) Αἱ μεταφράσεις πρέπει νὰ ἦναι γεγραμμέναι
καθαρῶς καὶ εὐαναγνώστως καὶ νὰ πεμφθῶσιν ἐμ-
προθέσμως· ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτοι.

6) Τὰ πρωτότυπα τῶν μεταφράσεων μένουσι καὶ
μετὰ τὴν κρίσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ Πρύτανης
Κ. ΒΟΥΣΛΑΚΗΣ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

ΘΑΝΑΤΟΣ ΙΝΔΟΥ. Ὁ ἐκ Καλαπούρης τῶν Ἰν-
διῶν Ραγιαῆς Μυραγιαῆς, ἑτῶν εἴκοσι, περιηγούμενος
εἰς τὴν Εὐρώπην χάριν μαθήσεως, ἀπέθανεν ἑσχά-
τως ἐν Φλωρεντίᾳ· ἦτο δὲ ἡγεμῶν κράτους περιέ-